

Согласни се именуватъ колкѣ то съ гласными соединяюще са даватъ гласъ. И сѣтъ такви деветънадесеть, какъ: б, в, г, д, ж, з, к, л, м, н, п, р, с, т, х, ц, ч, ш, ф. *)

Двоегласна бѣква се именѣва собраніе двѣхъ гласныхъ. Исѣтъ осмь тѣи: ѡ, ѣ, ю, ай, ей, ій, ей, уй. При тѣхъ се причислава и ы.

Троегласна бѣква се именѣва собраніе трѣхъ гласныхъ. И чѣтъ чѣтыри тѣи: ай, ѣй, ый, юй.

Слогъ се именѣва секоя гласна, двоегласна и троегласна или сама по себе или съ одной наймалко согласной соединена, какъ: о-ко, ѡ-дѣй, ай-це, пакй.

Два или по многѣ слогае собрани на едно составляватъ рѣчь.

*) Нахождатсе въ Славенскихъ книгахъ още
 ш, слож. отъ ш и т, и употреблава се вмѣ-
 сто нихъ.
 з, представлява въ церковномъ
 численіи 6-тое число: употре-
 блявасе обаче и вмѣсто з въ
 нѣкоихъ рѣчехъ, какъ: зѣло
 свѣръ и прч.
 д, изговарасе като т, обаче не
 точно, но по гдсто
 з, сложена отъ к. и с, и зема-
 се вмѣсто нихъ.
 ѡ, сложена отъ п, и с, и зема-
 се вмѣсто нихъ.

пять согл. { изъ Гречес-
 каго азыка
 земени за
 Гречески ре-
 ченїа.